

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle
Ørker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 128 | Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. | Fredag den 13. Juni | Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. | 1930

Til vore Læsere!

Fra 1. Juli udsender vi „Nordbornholm“ to Gange ugentlig — **Tirsdag og Fredag** — og haaber derved bedre at kunne tilfredsstille de averterende, ligesom Bladets Stof kan blive mere aktuelt.

Vi lever i en Tid, der ligger inde med uanede Udviklingsmuligheder. Hver Dag har sin Chance — ikke mindst for Forretningsmanden! Han kan ikke vente 8 Dage paa at Annoncen skal bære Frugt. En Annonce maa virke som en Nyhed med Nuets Interesse, ligesom de Begivenheder, der Dag for Dag oprulles for os.

„Nordbornholm“ har som upolitisk Alle-Mands-Blad — saavidt Pladsen tillod det — gennem Aarene søgt at bringe Læserne aktuelle og belærende Artikler. Vore Medarbejdere vil fortsætte hermed, Capt. Koefoed gransker stadig Arkivernes støvede Folianter og gengiver for os Træk fra Bornholms Historie, Kajakfarten gennem Donau fortsættes, fuld af interessante Tildragelser og illustr. Billeder fra fremmede Lande; desuden vil vore Medarbejdere holde „Nordbornholm“ a jour med, hvad der foregaar af Interesse indenfor Læsekredsen, og de vigtigste Begivenheder, der sker i Ind- og Udland, vil for Fremtiden blive opnoteret.

Endvidere har vi sluttet Kontrakt med Postvæsenet, som fra 1ste Juli paatager sig Udleveringen af alle „Nordbornholmere“ mod Betaling af Forsendelsesudgifterne.

Vore Læsere i By og paa Land bedes derfor i god Tid — inden 27. ds. — bestille „Nordbornholm“ hos deres Postbud eller paa det lokale Postkontor. Det er kun 1 Kr. for Juli Kvartal.

De Steder hvor „Nordbornholm“ har været uddelt gennem Postbud, vil denne opkræve Beløbet.

Mordet ved Strandløkken

Natten mellem d. 9. og 10. Juli 1695.

Fortsat.
Brevet lod saalunde:
„Stevnes Eder Hans Nielsen af Sandvig for utristelig begiærlighed mod mig og min hustru, I tillige med Eders Broder Peder, for begaenget nu forleden Høst, da I begge som Voldsmand paa modigt Vis mig og min Kvinde overfaldt med Slag og Hug, da vi begge vilde bære Mad ud til vore Høstfolk, hvor vi nødtes til at frelse vort Liv udi salig Hans Jørgensens (deres Onkel Byfogeden) Hus, alligevel I begge mig, der overfaldt med mange Haardrag og Fødders Støde se og Nordkøf, hvilken Vold og Dsuert laft jeg paa min egen och min Kvindes Begne Eder tilgaf och forlod for Prousten og Laurids Gomløs og vor førte

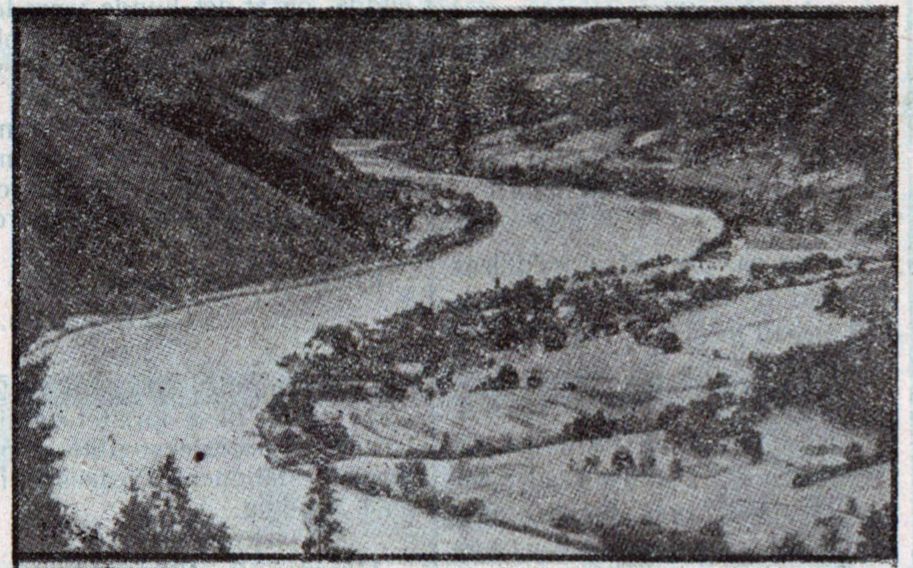
Søsters Forbøns Styld, da I loved aldrig mere mig og mine paa sig eller anden Maade at overfalde, hvilket I begge ikke haver holdet. Men nu forleden Mandag atter igen I begge to udi Hans Nielsens Hus udi Proustens og Lars Gomløs Nær Værelse da I begge tillige med Hans Nielsens Hustru og hendes Moder Klammeri mod mig øvede, alle mig at overfalde baade med Stielts Ord og med Lifs Eftertragtelse og Knifue Dragelse inden og uden Huse, hvoraf fornemmes, at I tilsammen efter mit fattige Blod monne inderligen tørste, hvilken jeg vide for Lands Lov og Ret agter at indføre.“

Helt uden Grund var Henriks Frygt nu ikke, for alt nogen Tid tilforn havde Hans Hansen (Fætteren) og Hans Nielsen påstet Henrik op for at myrde ham. Hver havde en Bøsse med; men Hans Hansen kom da for Skade til at svinge jaaban med sin Bøsse, at Studet gik af, og Kuglen gik gennem hans egen Hat, hvoraf han noksom sluttede, at det var Vor Herres Advarsel at de skulde afstaa fra deres onde

Han kom imidlertid hurtig hjem igen og stont træet af Turen, begav han sig til Fods til Allinge, hvor han dog ikke synes at have noget rigtigere Grinde end om Aftenen at deltage i en større Festslighed bl. a. sammen med — ja det lyder underligt — sine argeste Fjender, som han nys havde undsjagt.

Da han kom til Allinge, traf han Brødrene Hans og Ole Jensen. Hans boede i Løsebak og Ole i Cimbrishamn Ole var lige landet med sin Baad, hvori han havde en Møllesten og en Ladning Boghvedegrøn. Henrik hjalp til med at faa Møllestenen i Vand, og derefter fulgtes de alle tre hjem til Hans Jensen, hvor de sit at spise og drikke.

Bad saa Henrik de to andre følge med for at se en Table, som salig Niels Jørgensens Arvinger nys havde ladet opsætte i Kirken til en Amindelse. Derefter gik Hans og Ole hen til deres Farbroder Niels Hansens i Allinge, medens Henrik gik hen til sin Farbroder Kirkeværge Johan Jørgensen,

Ned ad Donau ved Engelhartzell.

Forsæt, saa den Gang blev det ikke til noget.

Nu maatte Fremkomsten af Henriks Stevningsbrev imidlertid forhindres — nu skulde der snart se noget — og det gjorde der ogsaa. Forinden maatte dog alt grundig forberedes og snedigt maatte der gaas til Værket.

Hans Hansen var velbevandret i Rettenes Krinkelgange og tænkte saftens, at det kunde han nok ordne uden at komme til Skade. Han havde en Tjenestdreng som hed Lavrits Jensen, og han modtog det smukke Tilbud om den kongelige Belønning af 50 Daler for at hjælpe med til at slaa Henrik ihjel og saa paatage sig Stylden og Flygte. Hans Hansen vidste nok, hvad det kom an paa, naar den jordiske Kædfærdighed skal stæle mellem godt og ondt, ret og vrangt. Det var først og fremmest: gode Vidner, et Alibi for den rette Gerningsmand og saa et Motiv for den som skulde have Stylden og saa naturligvis Udfløttelsen af alle Spor.

Desværre ser Ugerningsmændene funktionerede det temmelig indvillige Maskineri ikke helt. Laurits Jensen søgte nemlig Medhjælper paa egen Haand, og derved kom der lovlige mange Medvidere i Foretagendet. Saalebeles indlob han sig i Forhandlingen med Ole Larsen og Svend Jensen Terne, hvilket imidlertid ikke førte til noget positivt Resultat, men de holdt ikke Løb for Tunge og ødelagde derved hele Tegningen for Hans Hansen, som begik den ikke natmændelige Fejl; at være altfor snedig.

Tirsdagen den 9. Juli gjorde Henrik Alvor af Trufelen om at stævne sin Modpart og red til Rønne for at udtage Stevningen hos Landsdommeren.

afleverede Kirkenøglen, og gik sammen med ham ind til Jens Niels (Bewærtning) og „drak en Gang tilsammen“. Henrik fortalte om sin Tur til Rønne, og at han havde udtaget Stævning over Hans Hansen. Han vilde læse Stevningsbrevet op for sin Farbroder men denne sagde: „Det kan være det samme, jeg saar det tidsnok at vide“. Saa stiltes de, og Henrik gik hen til de andre hos Niels Hansen, hvor han kom i fint Selstab. Her var Kaptajn Jørgensen Brogaard Chef for Nørre Herredscompagni, Kaptajn Anders Lauritsen Chef for Allinge-Sandvig Borgcompagni, Lejtnant Lavrits Niels Gummeløs fra Hasle, Kaptajn Anders Hansen ogsaa fra Hasle, Kirkestriveren Peder Døvsen og flere andre gæve Allingeborgere med deres Hustruer og saa ikke at forglemme Henriks Broder Hans Nielsen og Fætteren Hans Hansen.

De spiste og drak og spillede kort i al Fredsommelighed uden at der — undtagelsesvis — opstod noget Klammeri. Skont der nødvendigvis maa have været en betydelig Spænding i Atmosfæren.

Efter Maaltidet gik Hans Hansen. Bærten had ham blive for Seltabs Styld, men han sagde nej, fordi han skulde træffe sin Hustru Barta, der var i Løsebak for at købe Boghvedegrøn hos de skaanste Folk. Paa Anmodningen om at komme igen svarede han: „Ja, om min Hustru ikke bliver for længe borte, for jeg vil ikke, at hun skal gaa alene til Sandvig, om det bliver sild.“

Snart efter gik ogsaa Hans Nielsen, idet han sagde, at han skulde hen og se til sin Rug, der laa tæt op til Strandløkken.

Ved Ti-Tiden om Aftenen forlod Henrik Nielsen Seltabet i overstadig Stemning. Glad svingende sin Stof og luende en munter Vise (Pintingenstjoldvisen?) begav han sig fulgt af sin brogede Hund til Sandvig. Paa Vejen vækkede han Karen Didrik Smeds i Allinge, som laa i sin Seng hendes Mand Didrik Smed Constavel i tgl. Majestæts Artilleri (Sandvig Artilleripost) vognede derimod ikke, formedels han var drukken; men Karen maatte have sin Nysgerrighed tilfredsstillet, stod op af Sengen og kiggede ud af Vinduet, hvor hun da saa Henrik gaa forbi.

Da Henrik naaede Strandløkken, mødte han en Mand med en Økse, som fort efter sad i hans Hovedskal, saa han fant i Knæ. Inden Henrik fik bestemt sig til, om han vilde rejse sig eller falde videre, var der en anden Mand med en Bøsse. Denne blev bagfra stødt hen jaaban i Ratten, at han maatte opgave al videre Forbindelse med det jordiske Liv. Hans Kjøle blev nu bundet sammen op om hans Hoved, hvorefter han blev slæbt ned til Stranden til en Baad, der ventede. Et Kabeltov blev bundet om hans Krop med den ene Ende og i den anden bandtes en tung Sten. Stenen lagdes i Vaaden, Henrik fastedes i Vandet, og saa roede 3 stumle Personer i den stille Sommernat et godt Stykke ud paa Haaret, og Stenen lempedes udenbords.

Fortsattes.

Paa Dødens Tærskel.

Mark Goring havde arvet en Formue og en stor Ejendom i Kent, men han var en ung og letsindig Mand, og i Løbet af en halv Snes Aar havde han sat baade Ejendommen og Formuen overstyr og var oven i Købet kommen i en ikke ubetydelig Gæld.

En Nat rejste han sig fra Spillebordet med den udtrykkelige Beslutning at søge Døden. Han saa ingen anden Udvej.

Goring havde aldrig været sentimentalt anlagt. Uden at gøre sig nogen Samvittighed deraf havde han ladet sine Forfædres Gods gaa over til Fremmede. Han havde kun tænkt paa sig selv og sine Fornoielser. Som han nu gik hjemad den Aften med den Beslutning at ville dø, mindedes han den gamle fredelige Kirkegaard ved den gamle Kirke hjemme paa Landet, og han huskede, hvorledes han som Dreng om Søndagen havde lyttet til Præstens langsomme, monotone Stemme og de smukke Salmer. Paa denne Kirkegaard laa hans Families Gravsted, og han grebes af Længsel efter ogsaa at komme til at hvile der. Hvad han saa end havde forbrudt, hørte han dog hjemme derude, hvor Valmuerne blomstrede i Græsset, og alt syntes at aande Fred under de gamle Elmes ærværdige Kroner.

Mark drømte hele Natten om de gamle Dage, og da han vaagnede næste Morgen, gav han sin Tjener fri, puttede saa en Revolver i Lommen og spadserede til Victoria-Banegaarden, hvor han tog Billet til Curdstone. Fra Stati-

onen var der et Stykke Vej ud til Godset. Han kendte hver Busk paa Vejen, og for hvert Skridt, han tog, pinte det ham at tænke paa, at det havde været hans. Nu angrede han dybt det letsindige Liv. Hvor vilde han have været lykkelig hvis han havde siddet som Ejer af Godset og været afholdt af Befolkningen.

Mark Goring spiste Frokost i den gamle Kro og gik saa ud i Byen. Ingen lod til at kende ham. Gennem den lille Trælaage kom han ind paa Kirkegaarden, der saa ud som i gamle Dage, og han fandt tilsidst Familiegravstedet. Slægtsfølelsen, som saa længe havde slumret i ham, blev atter vakt til Live. Han følte sig stærkt bevæget, og Taarerne stod ham i Øjnene.

Pludselig lod der lette Trin bag ham, og da han vendte sig om, fik han Øje paa en ung Pige, som langsomt nærmede sig. Hun var af Middelhøjde og havde et smukt Ansigt, og i hendes brune Øjne var der et barnligt Udtryk. Da hun saa Mark, gled et Smil over hendes Læber.

— Er det ikke Hr. Goring? spurgte hun.

Han saa forbavset paa hende; Men det er jo Frk. Wellwin.

— Ja, svarede hun. Kunde De virkelig kende mig?

— Ja, det kunde jeg. Sidst jeg saa Dem, var de ganske vist kun en lille Pige paa 13 Aar.

— Som ikke interesserede Dem synderligt, fortsatte hun smilende.

Jo vist. Jeg husker, at de var en dygtig Rytterske.

De maa komme op og hilse paa Fader. Han har saa tit talt om Dem.

— Mange Tak, Frk. Wellwin, men jeg er desværre optaget.

— Saa kom i Morgen.

— Det lader sig desværre næppe gøre.

— Bliver De da ikke her nogen Tid? spurgte hun.

Han rystede paa Hovedet: Jeg skal ud paa en lang Rejse.

— De synes vist, jeg er skrækkelig paatrængende, sagde hun.

men Rejser interesserer mig. Vil De ikke fortælle mig lidt om den?

— Der er desværre ikke meget at sige om den, sagde han. Jeg ved ikke engang rigtig, hvor den gaar hen.

— Det maa være dejligt at kunne gøre, hvad man har Lyst til, sagde hun. Hvem der blot var rig?

— Goring saa lidt forbavset paa hende: Er Deres Fader ikke ganske velhavende?

— Fader har mistet alle sine Penge, sagde hun sørgmodig. Tiderne er saa daarlige, og alle hans Beregninger er slaaet fejl. Han ved vist slet ikke, hvorledes han skal klare sig.

— Det gør mig meget ondt! sagde Goring oprigtigt.

Forts. paa 4. Side.

En Bog.

Som det sikkert vil være Læserne bekendt, har undertegnede i en Aarrække gransket den største Begivenhed i Bornholms Historie: Opstanden 1658. Mange Bornholmere har udmærket sig, men de har altid maattet bort fra deres Føde for at faa Lejlighed dertil.

Hovedmanden i Opstanden, Befrieren Jens Koefoed er den eneste Bornholmer, der har udmærket sig i særlig Grad blandt Bornholmere her paa Bornholm.

Jeg har ikke kunnet finde den mindste Grund til at underkende Fortidens Forgudelse af denne deres Nationalhelt, og kan kun anse ethvert Forsøg herpaa som ganske uden historisk Hjemmel og som i enhver Henseende dadelværdigt. Saadanne Forsøg er imidlertid som bekendt gjort, og mange Bornholmere har kun været altfor villige til at pille Forgyldningen af deres store hedengange Landsmand.

Han fortjener derfor Opbrejsning, og en passende Form herfor, forekommer det mig at være, at han faar en Bog. Andre kunde muligvis være bedre skikkede til at skrive en saadan end jeg; men da der ikke synes at være nogen som helst Udsigt til, at andre paatager sig Opgaven, saa har jeg gjort det!

En Ting er imidlertid at skrive en Bog, en anden er at faa den udgivet paa en økonomisk forsvarlig Maade. Et af vore mest ansete Forlag har læst Bogen og siger bl. a. om den, at den er let læselig, underholdende og belærende. Ja, hvad kan man vel i Almindelighed forlange mere af en Bog? Forlaget vil gerne udgive den men, sagde man, vi har desværre dyrekøbt Erfaring for, at den Slags Litteratur giver Underskud. I de senere Aar er det desværre næsten kun den æggende Smudslitteratur Kriminal- Knaldromaner o. lign. som det kan betale sig at udgive. Efter den Besked lagde jeg med et stille Suk, Manuskriptet ned i en Skuffe; men senere omtalte jeg Sagen for en historisk Forfatter, der netop mente at have mærket, at der var ved at opstaa en Reaktion blandt Publikum til Fordel for Bøger om historiske Emner.

Jeg fik da atter Blod for Tandem, og besluttede at gøre Forsøget. Imidlertid maa jeg sikre mig, hvad det økonomiske angaar, og dertil er mindst 300 Købere af Bogen nødvendig. Vil disse findes blandt „Nordbornholms“ Læsere? Vi faar se. Det bliver altsaa dem, der kommer til at bestemme, om Bogen skal se Dagens Lys. Den kommer til at koste 5,00 Kr trykket paa godt Papir og bliver paa ca. 200 Sider rigt udstyret med Billeder og Vignetter. I Bladet er en Bestillingsseddel, som kan klippes ud og i underskrevet Stand sendes til mig.

For at eventuelle Købere kan danne sig en Forestilling om Bogens Indhold aftrykkes de to første Afsnit her i Bladet.

Det historiske Grundlag for Fremstillingen af Fru Printzenskjolds Drøm, som omtales i Kapitlet, er en gammel Overlevering om, at hun fik Varsel om sin Mands Drab. (Dette fortælles af N. F. Skovgaard.)

K. E. S. KOEFOED.

Bornholms Befrier.

Decemberrattens Stjerner lyste over Land og Hav. Sne og Is laa som et Liglag over Klippehaldene og dækkede skaansomt over Hammershus' forfaldne Fæstningsmure,

Det kneb for Skildvagten ved Rævetaarnet at holde Varmen, og Lyden af hans faste Skridt mod den kolde Vagtgang mellem Bryggerset langs Ringmuren rundt om Hjørnet til Koborrerunddelen gav Genlyd fra Borggaardens høje Mure.

Han skulde nok holde sig vaagen. Havde ikke hans myndige Herre den tapre Landshøvding Printzenskjold paa det strengeste indskærpet dem alle at passe nøje paa? Havde de ikke alle nu en hel Maaned anset Bornholmerne for deres aabenbare Fjender, som endog forlængst offentlig havde dristet sig til at true hans Herre med at tage ham ved Vingebenet? Som ærlig svensk Soldat skulde han nok gøre sin Pligt til sidste Blodstraabe. Hans Majestæt Bæltgænger, som han selv havde fulgt paa hin berømmelige Færd over de frosne, danske Bælter forgangen Aar, skulde ikke komme til at skamme sig over ham.

Han lod Blikket glide ud over Havfladen. Ikke et Fartøj at øjne, ikke en Lyd at høre. Kun Havets sagte Skvulp mod de steile Klipper dybt ned under ham lød i Nattens Stilheden. Hvor gerne havde han ikke set et Fartøj med Kurs Nord fra fra Ystad eller Syd fra fra Pommern, lige saa nødig som han havde set et eller flere med Kurs Vest fra fra Danmark.

Den sidste Maaned havde de nu gennemlevet i pinefuld Uro og Uvished — i en ustandselig Vekslen mellem Haab og Frygt, Haab om Undsætning fra Sverrig og Pommern, Frygt for en Landgang af den danske Flaade. Nu skulde det dog have en Ende.

Imorgen rider Landshøvdingen til Rønne og sender Fartøj til Ystad efter Forstærkning — og med et Befrielsens Suk aandede han op af sine sørgmodige Tanker om den svenske Hjemmebygd — det skulde vel forundes ham at se den igen.

Han var nu ved Koborren og stirrede sydefter ud i den tindrende Vinternat over mod Slotslyngen, hvor hist og her en Ene-top stak sin sorte Spydsod op over de øde, kullede Flader og tegnede sig skarpt mod den klare Natteshimmel. Saa tyst og stille var her, at en Rævs Gøen i Mølledalen langgt nede under Slottet lød, som var den lige uden for Muren.

Endelig kom Afløsningen.

— Intet at bemærke?

— Nej! alt roligt.

— Saa god Nat og god Vagt Kammerat.

I Vagtstuen traf han Skildvagten fra Batteriet „Katten“.

— Intet Fartøj fra Ystad? spurgte denne.

— Nej, vor Konge har nok for meget om Ørene nu i Krigens Tid til at tænke paa os, lød Svaret.

— Tror Du Bornholmerne vil anfælde os?

— Det vover de næppe uden Hjælp fra Danmark. De har jo ingen Kanoner, siden Svenskerne for 13 Aar siden tog dem alle fra dem, baade de lette Sognestykker og de grove Stykker fra Strandskanserne, og uden dem kan de vel ikke attackere en Fæstning som Hammershus, skulde jeg mene, om den da bliver ordentlig defunderet. Desuden har Landshøvdingen bortskikket næsten alle vaabenføre Bornholmere til svensk Krigstjeneste.

— Ja vel, men vi da? Vi har vel 7 gode Jernstykker, men hvor er Artilleristerne? De otte Bornholmere, som Landshøvdingen har antaget hertil, er der jo ingen af os, der lider paa. De bedste af vore Musketerer er ude rundt om

paa Landet, Stykløjtnanten er borte og vor Kaptajn er i Sverrig! Mig tykkes det ser ret ilde ud for Defensionen her.

— Er du en ærlig svensk Soldat, der prater sligt? Skulde hver af os ikke kunne hamle op med mindst 10 af de bornholmske Bønder, om de anfælde os?

— Jeg er vel lige saa god Soldat som du, og jeg er ikke ræd for Bornholmerne; men vi 60 Mænd kan ikke være overalt paa en Gang her paa denne store Fæstning.

— Hold op med det Præk, og lad os andre i Fred, afbrød en af de andre Vagfolk.

Naa, ja ja da. Vi faar tage, hvad som kommer paa. Nu faar vi i alle Fald snart Undsætning. Lad os blot nu tage os et lille Blund inden vi skal ud igen.

— — —
I andet Stokværk i Slottets vestre Fløj laa Printzenskjolds Værelser.

I sin store Himmelseng laa Slotsherren ved Siden af sin stolte Viv Fru Anna Hård. I Kammersets Mørke hørtes deres Aandedræt. 4 Børn havde Ægteskabet skænket dem, og det femte ventedes inden føje Tid.

Det var ved Midnatstid og Afløsningstid for Vagten.

Lyden af Musketernes Raslen mod den frosne Stenbro og Soldaternes Samtale naede Fru Annas Øren. Hun stønnede som i et Mareridt og med et Angstskrig vækkede hun sin slumrende Mage.

— Hvad skader dig, hjerte Hustru, har Du ondt? spurgte han.

— Aah, jeg drømte saa fælt.

— Du skreg saa højt, hvad drømte Du?

— Jeg saa dit Aasyn Hun standsede. Han fortsatte skæmtende.

— Lad Indvaanerne skælve for mit Aasyn; men du har vel ingen Aarsag at være ræd for det. Hvad saa mer?

— Jeg saa dig i Strid med Jens Koefoed og hans Mænd. Du segned bleg til Jorden, og Blodet randt rødt ned ad din Kind.

— Det var saa sandt en styg Drøm. Godt at det kun var en Drøm. Gud i Himlen raader for Liv og Død; men for den fule Jens Koefoed behøver jeg vel ikke ængstes. Naar jeg faar ham fat, skal jeg fuller skikke ham til hans Regiment i Sverrig, hvor han kan faa sin Straf som Desertør. Arrist i Hasle skal hjælpe mig.

— Kan Du ikke lade være med den Rejse til Rønne i Morgen? Lyt til mit Raad. Send en anden did og bliv selv her.

— Nej kærestel Du er skræmt af Drømmen. Jeg har alt for længe siden givet Ordre til at sende Skib afsted, men de ondsindede Indvaanere vil ikke; derfor maa jeg selv til Rønne og tvinge dem dertil. Jeg kommer straks tilbage, og medens jeg er borte, faar du gøre dig rede til at rejse til Ystad med Slotsfærgen fra Sandvig i Morgen Nat.

— Ja, jeg faar saa det da, og omend jeg længes bort fra denne onde Ø, er jeg dog bedrøvet over at forlade dig, du, det dyreste jeg ejer.

— Tak, tak kære Hustru, men sov nu i Ro.

Der blev atter stille i Sovekammeret. Kun Lyden af Skildvagtens langsomme Skridt afbrød Stilheden. Nu og da satte han Musketten fra sig op ad Brystværnet og bankede de valne Næver. Fru Anna kunde ikke falde til Ro. Hun hviskede:

— Jeg er saa ræd for dig Johan! og hvad skal der blive af mig, om du kom noget til?

— Ængstes ikke, kære du, i Morgen er du i Sikkerhed, og hvad mig angaar, da faar jeg som ærlig svensk Soldat tage en Soldats Lod. Jeg er i Kongens Sted her paa Landet og mit Liv og Blod er til hans Tjeneste.

— Tror du ikke det er sandt, hvad Arrist sagde dig forleden, han var her, at Indvaanerne vilde gøre Rebellion mod os?

Nok er det sandt. Derfor maa jeg straks skikke Bud efter Forstærkning, men en Rebellion skal de vel vogte sig for, før de faar Hjælp fra Danmark.

— Du skulde ikke ladet dem vide forud, at du agtet dig did.

— Det forstaar jeg bedre end du. Det vil skræmme dem. Desuden tror de, jeg er haard, saa Bly og Jern ikke bider paa mig. Sov nu blot.

Fra Ulge til Ulge.

Retsforbundsmøde.

Da der her paa Nordlandet er blevet nogen Interesse for de Ideer, Retsforbundet gør sig til Talsmand for, er det lykkedes mig at faa Folketingsmand Pastor Gert Jørgensen til at tale om og udvikle Retsforbundets Ideer i Olsker Forsamlingshus Onsdag d. 18. ds. (Se Annoncen). Og da disse Ideer er ret ukendte, idet de politiske Dagblade er enige om at hindre disse Tankers Udbredelse ved ikke at referere noget derom, kun undertiden bringe Forvrængninger og omtale disse Ideers Talsmænd som halvvejs forrykte, vil der her blive Lejlighed til personlig at stifte Bekendskab med og saa bagefter dømme derom, og maaske adskillige kunde komme til den Opfattelse, at det ikke er saa tosset endda, og at det kunde være formaalstjenlig, om disse Tanker blev de raadende; thi de fleste er vel ved at forstaa, at det omtrent er ligegyldigt, hvilket af de gamle Partier, der regerer og at der maa lægges om paa en anden Bev, om ikke Samfundet gaar en Katastrofe i Møde.

Kildesgaard d. 10. - 6. - 30

O. Christensen.

I Tidsrummet 20. Juni til 20. Aug. vil der blive oprettet en midlertidig Telegrafekspedition paa Jernbanestationens Postekspedition i Sandvig.

Kontortid:

Hverdag: 9—12, og 14—18.

Søndag: 8—9.

Telegrafeksp. er underlagt Post og Telegrafstationen i Allinge.

Mejeriet „Kajbjerggaard“.

har nu faaet installeret de nye Maskiner for Flødeis og paabegyndt Fabrikationen. (Se Annoncen)

Bestyrer Th. Hansen sendte os i Dag en Prøve paa Fabrikens Vanille-Is. Med sagkyndig Assistanse bl. a. af en dansk og en tysk Dame (bekendt Feinschmecker!) gav vi os i Lag med Desserter, der var overordentlig fyldige og velsmagende, fuldt paa Højde med den Rønne-Is, vi tidligere er bleven forsynet med. Vi ønsker Mejeriet og dets dygtige Leder til Lykke med det udmærkede Resultat, der uden Tvivl vil bringe Virksomheden forøget Omsætning og Udbytte.

Atter en Bivogns-Film

der kan trække fuldt Hus, opulles paa Søndag i Biografen.

„Mellem muntre Musikanter“ er selvfølgelig et Lystspil, der foregaar paa dansk Grund og med det kendte danske godmodige Humor — en rigtig Sommerfilm.

Finnedalens Kur- og Badehotel

Koncert og Dansant.

H. Colberg.

Med Kajak gennem Europa.

Fra Østersøen til Sortehavet.

Østrig.

Det er vedblivende Regnvejrs; men godt tildækkede lader vi os drive med Strømmen.

Naturen fejrer sin Triumf. Bjergene rykker med sine skovklædte Klippemasser stejlt ned til Floden og lader ikke mere Plads for hverken Vej eller Sti. Gamle Røverborge hilser os fra Højderne og paa Bunden af snævre Dale ligger smaa Bondehuse. — Børnene raaber ustandseligt „Heil!“ ud til os.

Saa klarer det op, Solen spreder Skymasserne, alt faar Liv og Farver; vi finder en herlig Lejrplads paa en Tange af Grus og store Rullesten og gaar i Gang med Tilberedelsen af Middagen.

Donau stiger, paa Bredden ser vi, hvorledes Vandet stadig kommer højere og højere; det er den megen Regn. Naa, mere Strøm giver bedre Fart!

Vi driver videre med Strømmen og gør 10 km. — Snart naar vi *Schlögen*, hvor Romerne i Oldtiden anlagde et Kastel; dengang gik Romervejen her langs Donaubredden, og ude paa Bjergnæsene ligger *Kerschbaumer* Slot, forhen en gammel Røverrede.

Donau gør her et skarpt Sving, løber flere Kilometer i stik modsat Retning, bugter sig ind og ud mellem stolte, maleriske Bjerge og indtager derpaa igen sin oprindelige Retning.

Vi maaler efter paa Kortet og fastslaar, at en Afstand paa 6 km i lige Linie ad Flodvejen er blevet til 16 km. Alligevel kunde denne Strækning godt ønskes længere; en saa herlig Fart som gennem denne stille, alvorlige Floddal har vi endnu ikke oplevet. — Den store Flod, der spejler Himmel og Bjerge, for hver Drejning af Floden nye Partier og Indtryk; det er som at blade i en Bog fuld af prægtige Billeder. — Men her er næppe altid saa fredeligt som i Dag; en voldsom Orkan maa nylig have raset. Paa en Bjergskraaning er næsten alle Naaetræerne væltede eller knækkede midt over, som var det Tændstikker.

Walther og jeg sidder tavse; den stærke, krydrede Luft fra Skovene ombølger os, og Vandet under Baaden syder sagte som en Kedel, der koger. Naturen fængsler os; vi finder ikke Ord til at udtrykke, hvad vi føler.

Ikke langt fra Bredden ligger Kraftværket *Partenstein*, der anvender *Mühl*-Flodens opdæmmede Vand til sine Turbiner; det er et af Østrigs største Kraftværker. — Paa en stolt Klippeknude mellem grønne Skovbjerge ser vi Borgen *Neuhaus*, hvis imponerende Fæstningsanlæg naar helt ned til Bredden.

Donau bliver bredere, Bredderne lavere; vi glider forbi Byen *Aschach*. Malerisk ligger Torvet med yndefulde Barokhuse og den hvide Kirke mellem høje Træer. Langs de frugtbare Bredder ligger Gaard ved Gaard og langt ude i det Fjerne mod Sydvest skimter vi de østrigske Alper. — Ved Slottet *Ottensheim* snor Floden sig igen ind gennem Bjerge, grønne Skrænter løber ned til Vandet, vi ser ind i de venlige Tværdale.

Saa ligger Storbyen *Linz* foran os; længe har vi set Kirken oppe paa *Pöstling*-Bjerget overfor.

Dumt ruller Sporvognene over Broen, der forbinder Byen med Forstaden *Urfahr* — der er en

Færdsel og Larm inde paa Kajerne — efter en lang, eventyrlig og stille Fart gennem den uberrørte Natur er vi igen naaet til en stor By, et Værk af Mennekehænder.

Walther og jeg haler Kajakken op paa en Flydebro og gaar saa til det nærliggende Roklubshus for at faa den under Tag. De tilstedeværende Medlemmer er først ikke rigtig glade ved at skulle huse os to „Vandstrygere“, vi var jo ikke Medlemmer af nogen Roklub. Men da de ser, at vi ellers har Papirene i Orden — og særlig efter at jeg har overrakt dem mit Visitkort og præsenteret mig som Journalist — kender deres Venlighed og Gæstfrihed ingen Grænser. Formanden udtaler sin Glæde over at hilse paa en dansk Kajakroer, der har gjort den lange Rejse. Saa viser han os rundt, vi ser en Del af deres Baade, og han forklarer os de forskellige Baadtyper, lige fra de smaa Enmandskajakker, der specielt egner sig til at gaa op mod Strømhvirvlerne i Bjergfloderne, til de store fire og otte Aarers Kaproningsbaade, der kan drives op til en anselig Fart.

Saa gaar vi gennem Forstaden og over Broen, opsøger Herberget „Zum goldenen Hirschen“ og bestiller Logi for Natten.

Hele Aftenen tilbringer vi i en stor Forlystelsespark, ser Opræden af forskellige Kunstnere, og hører dejlig Wienermusik. Da der sent hen paa Natten lukkes, har Walther faaet for meget af det gode Øl, og jeg har mit Mas med at bugsere ham hjem i Køjen.

Det er Søndag. — Vi vaagner, begge lidt tunge i Hovedet, og har svært ved at komme ud af vore gode Senge. Men udenfor ligger alt badet i straalende Sol.

Vi søger, ligesom de søndagsklædte Linzere, ud af de solhede Gader, gaar langs med Floden og svinger ad Stierne ind gennem skyggefulde Skove.

Paa Toppen af en Klippeknude ligger en Valfartskirke. Langs med Stentrapperne, som fører derop, findes Kristusbilleder, kunstfærdigt udskaarne i Træ forestillende Jesu Korsgang. En troende Katolik, der gaar denne Vej og beder ud for hvert Billede, faar Forladelse for sine Synder.

Saa finder vi tilbage til Byen og opnoter Seværdighederne. — Prægtige Kirker, smagfuldt udførte Mindesmærker, Springvande, Statuer etc. pryder den i Forvejen saa interessante By.

Nede ved Floden læser vi, at Donau her flyder ca. 250 m over Adriaterhavet, og at Afstanden til Sortehavet nu er 2100 km.

En Lejlighed

kan faas til Leje straks.
Hammersly, Rutsker.

Prøv vore Salater!
A. Lyster, Hasle.

Forretningskonvolutter
sælges med Firma for kun 7 Kr.
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri

Allinge Skæperi

Optædningsbrænde altid paa
Lager, billige Priser.
Tlf. 29. Geert Hansen.

Palmehavens nye Parketsal.

Fra og med Søndag den 15. Juni daglig Eftermiddags og Aften-Koncerter samt Dansant.

Giv agt.

Søndag den 15. ds. afholder Husflidsforeningen „Sommerbal“ paa Christensens Sal Kl. 8.

Salen er smukt pyntet i Sommerens Prag. Allinge-Sandvig Gymnastikforenings Medlemmer indbydes.

Mejeriet Kajbjerggaard.

Flødeis-Fabrikationen er nu begyndt, og de forskellige Slags Is — Selskabs-Is saa vel som Special-Is — anbefales til ærede Kunder. — Is i Bægre faas i Udsalgene: paa Mejeriet og hos Enkefru JENSEN, Sandvig, samt hos forskellige Bagere. Bestillinger modtages.

Store Sendinger

er indgaaet i disse Dage.

— Meget smukke, solide Varer
sælges til billige Priser i

Nordlandets Handelshus.
Allinge.

Prima Høsalt.

er paa Lager til billig Pris.

Produkten.

Køb
Sommerkjolen og Sommerfrakken

MAGASIN
DU
NORD

Vi har stort Udvalg i smukke Sommerkjoler til smaa Penge.

Kulørte Bomulds-Kjoler	fra Kr. 2,85
Tobralco do.	— 6,50
Uldmouselins do.	— 14,75
Voile do.	— 9,50
Kunstsilke do.	— 6,85

Stort Udvalg i Bluser, Jumpers og Nederdele.

Vort stadigt stigende Salg i Dame-Overtøj beviser, at vi har de rigtige Faconer og Kvaliteter, og at vore Priser er rimelige.

Da vi altid har et stort Udvalg i de sidste Nyheder, gaar De ikke forgæves hos os.

Victor Planck, Allinge.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

De allerbilligste Roejern

sælges billigst i

Produkten.

NORDBORNHOLM læses i alle Hjem!

og egner sig derfor bedst for Avertering.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vor kære Hustru og Moders Død og Begravelse.

En særlig Tak til dem der har vist os Deltagelse under hendes Sygdom.

Aug. Johansen og Børn.

Hjertelig Tak

for udvist Deltagelse ved min Hustrus Begravelse.

Smed L. D. JENSEN.

Lejlighed.

2 Værelser med Køkken er til Leje straks. Vand og elektr. Lys. Esper Hansens Eftfl., Sandvig.

Retstatsmøde.

Folketingsmand Pastor Gert Jørgensen taler i Olsker Forsamlingshus
Onsdag d. 18. ds Kl. 7.30 om Retsforbundets Ideer, hvortil alle interesserede indbydes. Entre 25 Øre.

Isen er færdig.

Fredag og Lørdag
Middag Kl. 12.
10 — 15 — 25 Øre.

Marckmann, Hasle.

Udpantning

for resterende Skatter og Afgifter til Allinge-Sandvig Kommune for 1. Termin (Maj) 1930 paabegyndes Tirsdag den 17. Juni d. Aar og fortsættes uafbrudt saalænge der er Restancer for ommeldte Termin.
Allinge-Sandvig Byraad,
d. 11. Juni 1930.
M. Bloch.

Udstilling.

Olsker Husflidsskole afholder Udstilling Søndag d. 15. ds. i Forsamlingshuset. Indgangen aabnes Kl. 4.

Færdige Genstande bedes henleveret senest Søndag Morgen.

Lyngbrænding.

Fredag d. 13. paa min Grund.
Anders Jacobsen,
Granhaab, Olsker.

7 Pers. Turistvogn

udlejes billigt.
Tlf. Allinge 53 kan benyttes.
Johs. Marcher.

15-17 Aars Dreng

eller ældre Mand kan faa Plads straks til at passe en mindre Besætning. Tlf. Rutsker 8 x.
Stender, Langegaard.

Gruppe-, Industri-, Portræt-,

Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.

Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.

Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Last- og Personkørsel

udføres.
Karl Christensen.
Tlf. Hasle 99.

En brugt men god

5 hk Hein-Motor

samt et RUNDNAV er billig til Salg ved Henv. til Smedemester Petersen, Gudhjem.

Køb danske Varer
og De gavner det danske Landbrug og Industri og skaffer

Arbejde til Landets mange arbejdsløse.

Biografen.

Søndag Kl. 8.

Mellem muntre Musikanter.

Lystspil i 5 Akter, med
Fy og Bi,
og mange kendte Skuespillere.

Radio Eksperten.

Farce i 2 Akter.

Sandkaas Strandpavillon.

Koncert & Dansant
Lørdag d. 14. ds. fra 8—12.
Gratis Entree.

Ung Pige fra Landet

antages som Husholdningselev for Sommeren paa Hotel Sandkaas.

Hotel Allinge.

Agnes Jensens Danseskole paa-begynder Undervisning for Børn i moderne Selskabsdans og Plastik Tirsdag d. 24. Juni Kl. 7.

En Gylte

med 8 Grise er til Salg.
Tyndekullegaard,
Klemensker.

Sommersko.

Hvide, graa, beige, i alle Nr. med Gummisaaler, føres i meget stort Udvalg.

Jeg sælger til meget smaa Priser.
Fræskomager Larsen

Ny lukket Bil

udlejes.
L. P. Olsen, ved Tejn St.
Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Lukket 5 Pers. Bil

udlejes. Tlf. All. 8y kan benyttes.
Villy Jensen, Tejn.

Strandhotellet

har aabnet Sæsonen og anbefales det ærede Publikum.

Koncert og Dansant

fra Kl. 8,30—2,00.

Kapelm. Alwin Kochs Orkester spiller Valdemarsdagen

Søndag d. 15. Jnni.

NB. I Aften (Fredag) stor Koncert og Dansant.

1ste Kl. Varer. Moderate Priser.
Ærb. Fr. Bidstrup.

Undertegnede bestiller herved

Eksp. af Bogen

„Bornholms Befrier“.

Prisen er 5,00 Kr. at betale ved Bogens Modtagelse.

Navn:

Adresse:

— Jeg skulde maaske ikke tale om det, fortsatte hun, men De var jo Faders Ven i gamle Dage. Han er kommen i Kløerne paa en Forretningsforbindelse, en Hr. Allenby, som jeg ikke kan udstaa. Jeg er bange for ham, og det er Fader vist ogsaa.

— Allenby, sagde Goring, ja, jeg kender ham. Han er en Skurk. Men lad os ikke tale om ham. Kom og gaa en Tur med mig!

Hun var meget villig, og saaledes gik det til, at Mark Goring den sidste Dag af sit Liv strejfedes omkring i sin Fødeegn sammen med en ung Pige, som straalende og frisk støttede sig til hans Arm, mens hun pludrede om alt mellem Himmel og Jord.

Solen var ved at gaa ned, da de naaede Udkanten af Skoven, og Goring standsede for at beundre den smukke Solnedgang.

— Mary, sagde han og lagde Haanden paa hendes Skulder. Naar en Mand begiver sig ud paa en lang Rejse, er der i Reglen en eller anden der savner ham. Jeg har ingen Venner, som vil savne mig, Mary, vil De være en lille Smule ked af det, naar jeg nu drager bort?

Svaret stod tydeligt at læse i hendes Øjne, og hendes lille Haand trykkede hans.

Saa vendte han sig hurtig om og gik.

Om Aftenen skrev Mark Goring et Brev, som skulde oplyse Folk om, hvem han var. Han puttede det i Lommen, tog sin Revolver og gik ud paa Kirkegaarden for at tage sit eget Liv. Men hele Tiden tænkte han paa Mary, og han kunde ikke modstaa Fristelsen til endnu engang at se hende. Han gik hen til hendes Faders Gaard, listede sig ind i Haven og kiggede ind ad et Vindue, hvor der var Lys. Gardinerne var ikke trukket helt for. Han saa Wellwin og Fred Allenby, men Mary var der ikke.

Wellwin bøjede sig frem, og Goring hørte ham sige i en indtrængende Tone:

— De maa give mig Udsættelse.

— En Maaned, ikke en Dag længer, lød det kolde Svar.

— Jeg maa have et Aar, saa skal jeg nok klare det hele.

— Det lader sig ikke gøre.

— Allenby, hvis De ikke giver mig et Aars Henstand, er jeg ruineret.

— Vil De give mig Deres Datter?

— Er De gal, Mand! Hvor tør De tale om min Datter? De som har ødelagt saa mange Kvinders Rygte og Lykke.

— Jeg kommer igen i Morgen, sagde Allenby koldt.

Goring trak sig tilbage fra Vinduet. Han vidste, at Allenby var den mest samvittighedsløse Skurk.

Aldrig skulde Mary blive hans. Han sneg sig ud paa den brede Landevej og gemte sig bag et stort Træ. Lidt efter traadte Allenby ud paa Vejen.

— — —

— Fader, Fader! Mary sprang op af Lænestolen.

— Hvad er der paa Færde, min lille Pige.

— Jeg hørte et Skud i Alleen.

— Og Allenby er lige gaaet i dette Øjeblik.

Wellwin aabnede Døren til Forhallen. Mark Goring stod paa Dørtærskelu.

— Men er det ikke Goring? Hvad er der sket?

— Allenby er død, sagde Goring roligt.

— De har skudt ham! raabte Mary forfærdet.

— Nej, svarede Goring. Jeg tænkte ganske rigtig paa at gøre det for at redde Dem, Frk. Mary. Jeg havde allerede Revolveren i

Haanden. Men saa sprang en Kvinde frem bag et andet Træ og skød Fred Allenby lige i Hjertet. Hun var vel et af hans mange Ofre.

Der blev et Øjebliks Tavshed. Wellwin saa ud, som om en tung Eyrde var væltet af hans Skuldre. Goring gik hen imod Mary. Hun smilte og strakte Haanden ud.

— Mark! hviskede hun.

I næste Øjeblik laa hun i hans Arme. Han bøjede sig ned og kysede hende.

Et Aar efter, da Mary kom ud til Australien for at gifte sig, traf hun en ny Mark Goring, en ung kraftig Mand med et Par grove Hænder, som glædede sig over Arbejdet paa sin Frugtfarm.

Henry A. Cole.

Allinge Teglværk

anbefales.

Mursten, Teglsten, Drænrør.
Tlf. 127.

Bornholms Spare- og Laanekasses Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse	4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar	4
Folio	2
i Forsørgelsesafdelingen	3,6
hvortil Præmie, hidtil	2,4

Prøv vor hjemmelavede Fars og Medister!

A. Lyster, Hasle.

Intet Blad træffer Deres Kundekreds bedre end Nordbornholm!

Huggede og polerede **Gravmonumenter** i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser. Forlang Tilbud.

Borrelyngens Granitværk.
V. Sørensen.

Overretssagfører Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbehandling m. v.
Kontor i Allinge: (Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Form.

Aktieselskabet **Hasle Bank**
modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Terminsydelser til Kreditforeninger, ordner Kreditlaan m. m.

Hasle fotografiske Atelier
— BERGHAGEN —
Optagelse paa Atelieret indtil Kl. 9 Aften — ogsaa Søndag!
Hurtig Ekspedition. Billige Priser. (Forudbestil Tid — Tlf. Hasle 66).

Kofoed & Mortensen
Byggeforretning
Ligkister
Ligtøj
Tlf. All. 77 ■ Tlf. All. 79

Urglas. De nye Urglas, som ikke kan slaas i Stykker, har jeg paa Lager i alle gangbare Størrelser og sættes i paa faa Minutter.
Conrad Hansen, Allinge
Tlf. 140 **Guld-, Sølv-, Plet-, Tin- og Nikkelvarer.** Tlf. 140
Stort Udvalg. Gode Varer. Priserne billige.

KØREPLAN.

(Gældende fra 1. Juni)
Rønne-Allinge-Sandvig.
Hverdage.

7,45	12,45	19,00	↘ Afg.	Rønne H.	Ank.	↑	10,45	15,10	18,35	21,40
8,00	13,00	19,15	↘ "	Nyker	"	↑	10,29	14,54	18,22	21,24
8,10	13,10	19,25	↘ "	Klemensker	"	↑	10,19	14,44	18,14	21,14
8,24	13,24	19,39	↘ "	Rø	"	↑	10,05	14,30	18,02	21,00
8,36	13,36	19,51	↘ "	Tein	"	↑	9,53	14,18	17,52	20,48
8,44	13,44	19,59	↘ "	Allinge	"	↑	9,45	14,10	17,45	20,40
8,50	13,50	20,05	↘ Ank.	Sandvig	Afg.	↑	9,40	14,05	17,40	20,35

Søn- og Helligdage.

7,45	13,00	16,10	19,15	22,05	↘ Rønne H.	↑	10,10	15,25	18,40	21,45	0,10
7,59	13,14	16,24	19,29	22,18	↘ Nyker	↑	9,55	15,10	18,25	21,30	23,56
8,08	13,23	16,33	19,38	22,26	↘ Klemensker	↑	9,46	15,01	18,16	21,19	23,47
8,21	13,36	16,46	19,51	22,38	↘ Rø	↑	9,33	14,48	18,03	21,05	23,36
8,32	13,47	16,57	20,02	22,48	↘ Tein	↑	9,22	14,37	17,52	20,53	23,26
8,40	13,55	17,05	20,10	22,55	↘ Allinge	↑	9,15	14,30	17,45	20,45	23,19
8,45	14,00	17,10	20,15	23,00	↘ Sandvig	↑	9,10	14,25	17,40	20,40	23,15

Aakirkeby-Gudhjem.
Hverdage.

7,55	10,50	13,20	17,00	20,30	↘ Rønne-Nexø	↑	9,20	12,10	14,45	18,20	21,55
8,41	11,33	14,06	17,42	21,16	↘ Aakirkeby	↑	8,32	11,27	13,57	17,35	21,09
8,51	11,42	14,15	17,52	21,26	↘ Almindingen	↑	8,22	11,17	13,47	17,25	20,59
9,10	12,00	14,32	18,10	21,45	↘ Østermarie	↑	8,05	11,01	13,29	17,08	20,55
9,21	12,08	14,40	18,20	21,55	↘ Østerlars	↑	7,55	10,52	13,20	16,59	20,30
9,30	12,18	14,50	18,30	22,05	↘ Gudhjem	↑	7,45	10,42	13,10	16,50	20,20

Søn- og Helligdage.

Gudhjem	7,45	10,20	13,05	17,30	19,50	22,05
Østerlars	7,55	10,29	13,14	17,39	20,00	22,14
Østermarie	8,05	10,38	13,23	17,48	20,10	22,23
Almindingen	8,22	10,55	13,41	18,05	20,30	22,40
Aakirkeby	8,32	11,04	13,50	18,15	20,41	22,50
Rønne-Nexø	9,20	11,50	14,40	19,00	21,25	23,30
Rønne-Nexø	7,55	10,25	13,15	17,40	20,00	22,10
Aakirkeby	8,41	11,11	13,59	18,23	20,46	22,54
Almindingen	8,50	11,20	14,09	18,32	20,56	23,04
Østermarie	9,07	11,36	14,26	18,47	21,15	23,21
Østerlars	9,15	11,44	14,35	18,56	21,25	23,30
Gudhjem	9,25	11,53	14,45	19,05	21,35	23,40

Hos Jens Hansen i Allinge
er det det rigtige Sted at købe sin Beklædning. — Der er stort Udvalg og billige Priser.
Alt til Beklædning, saavel færdige til Brug straks — som Metermaal af alle Slags, baade til voksne og Børn.
Særlig anbefales: Klædninger, imprægnerede Sommerfrakker, Arbejdstøj samt Ride- og Fiskerbenklæder, Hatte og Huer m. m. m.

Tlf. ndr. 13 **Klemensker** Tlf. ndr. 13.
Skæreri og Tømmerhandel
kan nu til Foraaret levere Dem alt under Bygningstømmer henhørende.
Ru Brædder af Almindingsstræ skulde De prøve, det falder godt og billigt ud. — Rafteløfter er fortræffelige over Stalde og kan leveres. Lægter til Plader, Tegl, Skiffer osv. kan hurtigt og billigt faas. Brandstiger og Materialer dertil. **Flagstænger, Stakstøtter, Trømmer** osv. **Frit med Jernbane.**
Skæring af tilbragt Træ omhyggeligt og hurtigt.

BRØDRENE ANKER, HASLE
JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.
Ajllepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.
Tlf. 45.
Ferske Slagterivarer hver Onsdag og Fredag.

Møllers Bogbinderi
Tlf. 865. **Chr. Dideriksen, Rønne.** Tlf. 865
Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.
Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Alle Tryksager
saasom
Regninger, Meddelelser, Konvoluter, Dags-Dato, Vekselsblanketter, Visithort og Takkekort, Love og Regnskaber, Saage og Salmer, Medlemskort
leveres bedst og billigst fra
Allinge Bogtrykkeri.

Foderstof-Sække
mrkt. Ø. A. og Ø. maa returneres inden 28. Juni, efter den Dato kan vi ikke godtgøre de gamle Sække.
Nye Sække er mrkt. Ø. A. 1 Kr. og Ø. 50 Øre.
Tein Brugsforening.
Olsker Brugsforening.
Rø Brugsforening.

Nic. Koefoed,
Skræder- og Herreekviperingsforretning, leverer gode Varer til billige Priser. Tlf. Klemens n. 44 x.

Skotøj.
Et stort Udvalg af 1ste Klasse, moderne Sko, brun og sort Lak sælges til meget moderate Priser
Træskomager Larsen

Stort Udvalg af prima Kvalitet STRØMPER

Uld Silke og Bomuld Bedst og billigst
NORLANDETS HANDELSHUS ALLINGE

Anton Sonnes Ligkisteforretning.
fortsættes uforandret.
Ligtøj og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.
H. Th. Mortensen.
Maskinsnedkeri, Allinge. Tlf. 47.

Slagteriets Udsalg, Allinge.
Friske Varer Onsdag og Fredag. Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad, Medisterpølse, Fars, Bayerske Pølser, Knæpølser
Kogt Skinke, hjemmesmeltet Fedt. Forskelligt Paalæg.
Dina Sørensen, Tlf. 38.

Den fikse Sko
med den gode Pasform faas i **C. Larsens Skotøjsforretning, All.**

Benmel.
Godt, tørt Benmel er til Salg. 10 Kr. pr. 100 kg. Tlf. 79.
Fodermeisfabriken, er Nylk

Fikse og smukke Nyheder i TRIKOTAGE

saavel grovere som finere Bedst og billigst
NORLANDETS HANDELSHUS ALLINGE